

Sygn. akt I NO 15/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 czerwca 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tomasz Demendecki (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Janusz Niczyporuk

SSN Krzysztof Wiak

w sprawie z odwołania B. W.

od uchwały Krajowej Rady Sądownictwa Nr (...) /2018 z dnia 24 lipca 2018 r.

w przedmiocie przedstawienia wniosku o powołanie do pełnienia urzędu na stanowisko sędziego w Wojewódzkim Sądzie Administracyjnym w (...), ogłoszonym w Monitorze Polskim z 2016 r., poz. 1146

z udziałem J. C.

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w dniu 25 czerwca 2019 r.

oddala odwołanie.

UZASADNIENIE

Krajowa Rada Sądownictwa uchwałą Nr (...) /2018 z dnia 24 lipca 2018 r. działając na podstawie art. 3 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o Krajowej Radzie Sądownictwa (jednolity tekst: Dz.U. z 2019 r., poz. 84 ze zm., dalej u.KRS), postanowiła:

1. przedstawić Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej wniosek o

powołanie Pani J. C. do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego w Wojewódzkim Sądzie Administracyjnym w (...);

2. nie przedstawić Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej wniosku o powołanie Pani B. W. do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego Wojewódzkim Sądzie Administracyjnym w (...).

Na jedno wolne stanowisko sędziego w Wojewódzkim Sądzie Administracyjnym w (...), ogłoszone w Monitorze Polskim z 2016 r. pod poz. 1146, zgłosili się:

- E. D.,
- A. K.,
- D. L.,
- K. M.,
- K. M.,
- M. Ś.,
- B. W.,
- J. C. oraz
- P. C.

Krajowa Rada Sądownictwa umorzyła postępowanie w stosunku do Pana P. C. uchwałą nr (...)/2017 z dnia 25 lipca 2017 r., z uwagi na cofnięcie zgłoszenia.

Pismem z dnia 12 lipca 2017 r. Prezes Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w (...) udzielił wyjaśnień dotyczących przebiegu posiedzenia Kolegium WSA w (...) w dniu 12 czerwca 2017 r. wskazując, że w następstwie głosowania nad rozpatrywanymi kandydaturami głosujący członkowie Kolegium oddali: za kandydaturą J. C. 0 głosów, za kandydaturą E. D. 0 głosów, za kandydaturą A. K. 0 głosów, za kandydaturą D. L. 0 głosów, za kandydaturą K. M. 0 głosów, za kandydaturą K. M. 0 głosów, za kandydaturą M. Ś. 0 głosów, a za kandydaturą B. W. 7 głosów.

Mając na uwadze wyjaśnienia, które zostały złożone przez Prezesa Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w (...), Rada dostrzegła pewną niespójność z zapisami wynikającymi z protokołu z dnia 12 czerwca 2017 r. Z poczynionego zapisu: „Kolegium jednogłośnie stwierdziło, iż wszyscy kandydaci spełniają ustawowe kryteria wymagane od kandydata ubiegającego się o wolne

stanowisko sędziego wojewódzkiego sądu administracyjnego, równocześnie jednogłośnie Kolegium zarekomendowało Zgromadzeniu Ogólnemu Sędziów Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w (...) jako szczególnie wyróżniającą się pozytywnie kandydaturę SSO B. W.”, nie wynika bowiem, jakie są wyniki głosowania Kolegium na poszczególnych kandydatów.

Prezes Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w (...) wyjaśnił, że Kolegium uznało, że pozostali kandydaci spełniają formalne wymogi, przewidziane do zgłoszenia się na wolne stanowisko sędziowskie. Nikt z członków Kolegium nie poparł żadnego z pozostałych (poza sędzią B. W.) kandydatów.

Podczas posiedzenia 24 lipca 2017 r. Przewodniczący zespołu członków Krajowej Rady Sądownictwa zreferował pozostałym członkom zespołu zapisy protokołu z posiedzenia Kolegium Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w (...) z 12 czerwca 2017 r., wskazując na jego niejednoznaczność w zakresie opinii dotyczących kandydatów, uczestniczących w niniejszym postępowaniu konkursowym oraz przedstawił pisemne wyjaśnienia Prezesa Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w (...) z 12 lipca 2017 r., dotyczące opisanego wyżej protokołu z posiedzenia Kolegium.

Na posiedzeniu 25 lipca 2017 r. zespół członków Krajowej Rady Sądownictwa zapoznał się ze zgromadzonymi w sprawie materiałami, które przeanalizował, przeprowadził naradę oraz ocenił, że zgromadzone w sprawie materiały są niewystarczające do zajęcia stanowiska.

Podczas posiedzenia w dniu 11 września 2017 r. zespół Krajowej Rady Sądownictwa przeprowadził rozmowy ze wszystkimi kandydatami, biorącymi udział w konkursie, ponownie zapoznał się ze zgromadzonymi w sprawie materiałami, które wnikliwie przeanalizował, przeprowadził naradę oraz ocenił, że zgromadzone w sprawie materiały są wystarczające do zajęcia stanowiska i postanowił jednogłośnie rekomendować na wolne stanowisko sędziowskie objęte niniejszym postępowaniem kandydaturę J. C. Pozostali kandydaci, biorący udział w tym konkursie, nie zostali rekomendowani przez zespół członków Krajowej Rady Sądownictwa. Odnosnie każdego z tych kandydatów nie oddano głosów „za” ani „przeciw”, oddano natomiast 4 głosy „wstrzymujące się”. W posiedzeniu zespołu uczestniczył przedstawiciel Naczelnej Rady Adwokackiej, który poparł kandydaturę

K. M.. W posiedzeniu zespołu nie uczestniczył, prawidłowo powiadomiony, przedstawiciel Krajowej Rady Radców Prawnych.

Krajowa Rada Sądownictwa wyjaśniła, że podejmując niniejszą uchwałę kierowała się kryteriami wymienionymi w art. 35 ust. 2 pkt 1 i 2 u.KRS. Rada uwzględniła uzyskane przez kandydatów oceny kwalifikacyjne, ich doświadczenie zawodowe, oceny ze studiów i egzaminu zawodowego, opinie przełożonych, rekomendacje, publikacje i inne dokumenty dołączone do karty zgłoszenia, a także poparcie Kolegium Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w (...) i Zgromadzenia Ogólnego Sędziów Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w (...).

Zespół członków Krajowej Rady Sądownictwa wskazał, że podejmując decyzję dotyczącą rekomendacji, stwierdził, że J.C. prezentuje wysoki poziom merytoryczny i jest bardzo dobrą kandydatką na stanowisko sędziego w Wojewódzkim Sądzie Administracyjnym w (...). Uzyskała pozytywną ocenę swoich kwalifikacji. Posiada bogate doświadczenie zawodowe. Obowiązki radcy prawnego z powodzeniem łączy z pracą naukową. Posiada stopień naukowy doktora nauk prawnych w zakresie prawa.

Podczas posiedzenia Zgromadzenia Ogólnego Sędziów Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w (...) kandydatka ta uzyskała: 8 głosów „za”, przy 14 głosach „przeciw” i 11 głosach „wstrzymujących się”. Był to trzeci w kolejności – pod względem liczby oddanych głosów „za” - wynik podczas głosowania Zgromadzenia. Ponadto J. C., w ocenie zespołu, wyróżniająco zaprezentowała się podczas rozmowy z zespołem Krajowej Rady Sądownictwa.

Krajowa Rada Sądownictwa uchwałą nr (...)/2017 z dnia 12 września 2017 r., podjętą w przedmiocie przedstawienia wniosku o powołanie do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego w Wojewódzkim Sądzie Administracyjnym w (...), ogłoszonym w Monitorze Polskim z 2016 r., poz. 1146, na podstawie art. 3 ust. 1 pkt 2 d.u.KRS, przedstawiła Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej wniosek o powołanie J. C. do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego w Wojewódzkim Sądzie Administracyjnym w (...) oraz nie przedstawiła Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej wniosku o powołanie: E. D., A. K., D. L., K. M., K. M., M. Ś. i B. W. do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego w Wojewódzkim Sądzie Administracyjnym w (...).

Rada uznała, że pomimo niewyróżnienia przez Kolegium Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w (...) kandydatury J. C. oraz niższego poparcia Zgromadzenia Ogólnego Sędziów Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w (...), jakie uzyskała kandydatka przedstawiana z wnioskiem o powołanie względem B. W., J. C. w wyższym stopniu spełniła łącznie pozostałe kryteria ustawowe. O przedstawieniu Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej J. C. zdecydował całokształt (łącznie ocenionych) okoliczności przedmiotowej sprawy, w szczególności bogate doświadczenie zawodowe, związane z praktycznym stosowaniem przepisów prawa, wyróżniająca wiedza prawnicza w dziedzinie administracji publicznej, prawa administracyjnego i innych dziedzin prawa związanych z działalnością organów administracji publicznej, stałe podnoszenie kwalifikacji zawodowych, autorstwo publikacji związanych z prawem administracyjnym, pozytywna ocena kwalifikacji oraz pozytywna opinia Kolegium Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w (...) i trzecie w kolejności poparcie Zgromadzenia Ogólnego Sędziów Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w (...). Ponadto, Krajowa Rada Sądownictwa uwzględniła wynik rozmowy przeprowadzonej z kandydatką przez zespół Krajowej Rady Sądownictwa w dniu 11 września 2017 r., w trakcie której zaprezentowała ona swoją kandydaturę w sposób wyróżniający na tle pozostałych, zaproszonych przez Radę uczestników postępowania.

Krajowa Rada Sądownictwa wskazała również, że pozostali kandydaci biorący udział w konkursie także uzyskali pozytywne lub wyróżniające oceny kwalifikacji, z których wynika, że są odpowiednimi kandydatami do objęcia stanowiska sędziego w wojewódzkim sądzie administracyjnym. Każda z tych osób posiada stosunkowo duże doświadczenie zawodowe, a niektórzy prowadzą dodatkowo działalność naukową lub publikacyjną. W ocenie Rady, żadna z tych osób nie wyróżniła się jednak w takim stopniu wysokim poziomem wiedzy w dziedzinie administracji publicznej, prawa administracyjnego i innych dziedzin prawa związanych z działaniem organów administracji publicznej, jak J. C., co miało istotny wpływ na wynik konkursu.

B. W. wniosła do Sądu Najwyższego odwołanie od uchwały Krajowej Rady Sądownictwa nr (...)/2017 z dnia 12 września 2017 r., w zakresie pkt. 1 oraz pkt. 2 -

w części dotyczącej nieprzedstawienia Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej kandydatury odwołującej się z wnioskiem o powołanie, wnosząc o uchylenie tej uchwały w zaskarżonej części i przekazanie sprawy Krajowej Radzie Sądownictwa do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 15 marca 2018 r. (III KRS 2/18) w sprawie z odwołania B. W. od uchwały Krajowej Rady Sądownictwa nr (...)/2017 z dnia 12 września 2017 r. w przedmiocie przedstawienia wniosku o powołanie do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego w Wojewódzkim Sądzie Administracyjnym w (...), ogłoszonym w Monitorze Polskim z 2016 r., poz. 1146, z udziałem J. C., po rozpoznaniu sprawy na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 15 marca 2018 r. uchylił zaskarżoną uchwałę i przekazał sprawę Krajowej Radzie Sądownictwa do ponownego rozpoznania.

W ocenie Sądu Najwyższego uzasadnienie zaskarżonej uchwały nie pozwala na uznanie, że Rada przy ocenie poszczególnych kandydatur biorących udział w procedurze konkursowej na wolne stanowisko sędziowskie, rzeczywiście spełniła wymaganie wszechstronnego rozważenia wszystkich okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy, przy zastosowaniu przejrzystych, jednolitych i sprawiedliwych kryteriów. Sąd podkreślił, że w razie ubiegania się kilku osób o jedno wakujące stanowisko sędziowskie, Rada powinna wyjaśnić przede wszystkim, jakie kryteria ocenne brała pod uwagę przy wyborze najlepszego - jej zdaniem - kandydata pretendującego do objęcia tego stanowiska. Zakres rozważań Rady poświęconych analizie „gorszych” kandydatów może być natomiast zróżnicowany w zależności od okoliczności konkretnego przypadku, jednakże na pewno powinien być szerszy (bardziej szczegółowy) w stosunku do kandydatów o zbliżonej sytuacji faktycznej, lokujących się blisko granicy rozdzielającej kandydatury „zwycięskie” od „przegranych” (por. uzasadnienie wyroku Sądu Najwyższego z dnia 17 sierpnia 2010 r., III KRS 10/10, LEX nr 678015). Dotyczy to w szczególności sytuacji, kiedy Rada - jak w ocenianej w niniejszej sprawie procedurze, w ramach której do obsadzenia było wolne stanowisko sędziowskie w Wojewódzkim Sądzie Administracyjnym w (...) - wybrała i postanowiła przedstawić z wnioskiem o powołanie na stanowisko sędziowskie kandydatkę, wprowadzie

rekomendowaną przez zespół, która nie uzyskała jednak - w przeciwieństwie do odwołującej się - wyróżniającej oceny kwalifikacji, lecz tylko pozytywną, uzyskała też wyraźnie mniejsze od odwołującej się poparcie środowiska sędziowskiego i ma zdecydowanie krótszy od niej staż pracy.

W ocenie Sądu Najwyższego, uzasadnieniu zaskarżonej uchwały brakuje elementów, które wyjaśniałyby w sposób przekonujący to stanowisko, co podważa zastosowanie przez Radę w ocenianej procedurze konkursowej dostatecznie przejrzystych kryteriów oceny kandydatów na wolne stanowisko sędziowskie. W tym zakresie Rada posłużyła się bowiem bardzo ogólnymi zwrotami, z których żaden nie wskazuje na to, aby przymioty kandydatki wybranej odróżniały ją od pozostałych kandydatów, w tym zwłaszcza odwołującej się, w taki sposób, że należało uznać tę kandydaturę za najlepszą.

Zdaniem Sądu Najwyższego, z uzasadnienia zaskarżonej uchwały wynika bowiem tylko to, że za wyborem tej kandydatki przemawiało bogate doświadczenie zawodowe związane z praktycznym stosowaniem przepisów prawa, że wyróżnia się ona na tle pozostałych kandydatów wysokim poziomem wiedzy prawniczej w dziedzinie administracji publicznej, prawa administracyjnego i innych dziedzin prawa związanych z działalnością organów administracji publicznej, że uzyskała pozytywną ocenę kwalifikacji, że stale podnosi kwalifikacje zawodowe, jest autorką publikacji związanych z prawem administracyjnym, uzyskała stopień naukowy doktora nauk prawnych i „w sposób wyróżniający zaprezentowała się podczas rozmowy z zespołem (...) 11 września 2017 r.”.

Tymczasem, odwołująca się uzyskała wyróżniającą ocenę kwalifikacji sporządzoną przez sędziego wizytatora, a jej dotychczasowa praca zawodowa upoważniała do stwierdzenia, że spełnia przesłankę, o której mowa w art. 6 § 1 pkt 6 ustawy z dnia 25 lipca 2002 r. - Prawo o ustroju sądów administracyjnych (jednolity tekst: Dz.U. z 2018 r., poz. 2107 ze zm., dalej p.u.s.a.), co oznacza przecież, że również ona wyróżnia się wysokim poziomem wiedzy w dziedzinie administracji publicznej oraz prawa administracyjnego i innych dziedzin prawa związanych z działaniem organów administracji publicznej. Ma też najdłuższy spośród wszystkich kandydatów staż pracy związany z praktycznym stosowaniem przepisów prawa, gdyż nie licząc okresu aplikacji, na stanowiskach asesora,

sędziego sądu rejonowego oraz sędziego sądu okręgowego przepracowała łącznie ponad 23 lata. Ukończyła również, z wynikiem bardzo dobrym, studia podyplomowe i także stale podnosi swoje kwalifikacje, uczestnicząc w licznych szkoleniach i konferencjach organizowanych przez Sąd Apelacyjny w (...), Sąd Okręgowy w K. oraz Krajową Szkołę Sądownictwa i Prokuratury. Ponadto, jej kandydatura (jako jedyna) została oceniona jako wyróżniająca się pozytywnie przez Kolegium Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w (...), a Zgromadzenie Ogólne Sędziów Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w (...) oddało na nią aż 22 głosy „za”, podczas gdy na kandydatkę wybraną oddano tylko 8 głosów „za” i był to trzeci wynik głosowania.

W ocenie Sądu Najwyższego, poparcie, jakie poszczególni kandydaci uzyskali w „środowisku sędziowskim”, jest ustawową przesłanką oceny kandydata na urząd sędziego, gdyż przewidziano ją w przepisach regulujących tryb postępowania nominacyjnego przed Radą (art. 35 ust. 2 pkt 2 u.KRS). Wyniki głosowania w kolegium i zgromadzeniu ogólnym sędziów właściwego sądu („poparcie środowiska sędziowskiego”) nie wiążą wprawdzie KRS przy dokonywaniu oceny kandydata na wolne stanowisko sędziowskie, jednakże są istotne z punktu widzenia art. 35 ust. 2 pkt 2 u.KRS, gdyż stanowią jedno z ustawowych kryteriów rzutujących na ocenę predyspozycji kandydatów do pełnienia urzędu na obsadzonym stanowisku sędziego. Dlatego też KRS powinna nawet umotywować swój wybór, gdyby dotyczył on osoby, która uzyskała mniejsze poparcie środowiska zawodowego (por. wyroki Sądu Najwyższego: z dnia 14 stycznia 2010 r., III KRS 24/09, LEX nr 737271; z dnia 15 stycznia 2013 r., III KRS 33/12, LEX nr 1294479 oraz z dnia 15 maja 2013 r., III KRS 197/13, Legalis nr 750374). Zdaniem Sądu Najwyższego, w przedmiotowej sprawie Krajowa Rada Sądownictwa nie uczyniła zadość temu wymogowi, gdyż co prawda w uzasadnieniu zaskarżonej uchwały wspomniała, że wzięła pod uwagę także opinię Kolegium Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w (...) oraz wyniki głosowania Zgromadzenia Ogólnego Sędziów Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w (...), jednakże nie wyjaśniła równocześnie, czy w ogóle i jakie znaczenie nadała tak znacznemu poparciu środowiska sędziowskiego uzyskanemu przez odwołującą się w tych gremiach. W tym zakresie Rada poprzestała bowiem na stwierdzeniu, że

kandydatka wybrana uzyskała pozytywną opinię Kolegium Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w (...) i „stosunkowo wysokie” poparcie Zgromadzenia Ogólnego Sędziów Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w (...).

Zdaniem Sądu Najwyższego, w sposób szczególny pozbawiona jest transparentności ocena Rady dotycząca wyróżniającego zaprezentowania się przez kandydatkę wybraną podczas rozmowy z zespołem członków w dniu 11 września 2017 r. Nie wiadomo bowiem, na czym polegało to „wyróżniające zaprezentowanie się” i czym różniło się ono od prezentacji pozostałych kandydatów.

Sąd Najwyższy stanął na stanowisku, że w uzasadnieniu zaskarżonej uchwały nie zostały przedstawione oraz wyczerpująco umotywowane jasne i przejrzyste kryteria ocenne, którymi Rada kierowała się, podejmując uchwałę o przedstawieniu Prezydentowi RP wniosku o powołanie kandydatki wybranej do pełnienia urzędu na wakującym stanowisku sędziego Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w (...) i równoczesnym nieprzedstawieniu Prezydentowi RP takiego wniosku odnośnie kandydatury odwołującej się. Z uzasadnienia tej uchwały w istocie nie wynika bowiem, dlaczego kandydatka wybrana została uznana za lepszą od odwołującej się, skoro większość ustawowych kryteriów przemawiało nie na jej korzyść, lecz na korzyść odwołującej się. Uniemożliwia to Sądowi Najwyższemu przeprowadzenie właściwej kontroli zaskarżonej uchwały, zarówno w aspekcie dopełnienia przez Radę obowiązku rozważenia wszystkich istotnych okoliczności sprawy (art. 33 ust. 1 u.KRS i odpowiednio art. 2 Konstytucji RP), jak i z punktu widzenia respektowania przez nią zasady równego traktowania i zakazu dyskryminacji z jakiegokolwiek przyczyny oraz zapewnienia jednakowych szans przy ubieganiu się o pełnienie funkcji publicznych (art. 32 ust. 1 i 2 oraz art. 60 Konstytucji RP). Z przyczyn wcześniej podniesionych wysoce wątpliwa jest także prawidłowość zastosowania przez Radę art. 35 ust. 2 u.KRS.

Biorąc pod uwagę wszystkie przedstawione wyżej argumenty, Sąd Najwyższy uznał, że uzasadnienie zaskarżonej uchwały nie pozwala na kontrolę postępowania Krajowej Rady Sądownictwa pod kątem dochowania przez nią wymagania wszechstronnego rozważenia wszystkich okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy. Wprawdzie sam dobór przez Radę kryteriów oceny kandydatów na stanowiska sędziowskie zasadniczo pozostaje poza

scharakteryzowanym wcześniej zakresem kompetencji Sądu Najwyższego do kontroli legalności uchwał Rady, jednakże nie dotyczy to sytuacji, gdy sposób zastosowania przyjętych przez Radę kryteriów narusza podstawowe zasady prawne, w tym szczególnie określoną w art. 33 ust. 1 u.KRS zasadę wszechstronnego rozważenia sprawy, a także konstytucyjne zasady jednakowego dostępu do stanowisk w sferze publicznej oraz równego traktowania i niedyskryminacji (por. powołane wcześniej wyroki Sądu Najwyższego: z dnia 20 października 2009 r., III KRS 13/09, ZNSA 2011 nr 1, poz. 93, z dnia 14 stycznia 2010 r., III KRS 24/09, LEX nr 737271 oraz z dnia 5 sierpnia 2011 r., III KRS 9/11, niepublikowany).

W celu przygotowania sprawy do rozpatrzenia Przewodniczący KRS wyznaczył zespół, zawiadomił Ministra Sprawiedliwości o jego powołaniu oraz o sprawach indywidualnych przekazanych zespołowi w celu przygotowania ich do rozpatrzenia na posiedzeniu Rady. Minister Sprawiedliwości nie przedstawił opinii w trybie art. 31 ust. 2b u.KRS.

Zespół członków Krajowej Rady Sądownictwa na posiedzeniu w dniu 28 czerwca 2018 r., po omówieniu kandydatek - J. C. i B. W. - będących jedynymi uczestniczkami postępowania na skutek przekazania sprawy Krajowej Radzie Sądownictwa do ponownego rozpoznania przez Sąd Najwyższy, stwierdził, że zgromadzone materiały są wystarczające do zajęcia stanowiska w sprawie.

Następnie przeprowadzono głosowanie w sprawie rekomendacji kandydatki na stanowisko sędziego w Wojewódzkim Sądzie Administracyjnym w (...). W głosowaniu wzięło udział trzech członków zespołu Krajowej Rady Sądownictwa. Na J. C. oddano 3 głosy „za”, przy braku głosów „przeciw” i „wstrzymujących się”. Na B. W. nie oddano głosów „za” ani „przeciw”, przy 3 głosach „wstrzymujących się”. Zespół członków Krajowej Rady Sądownictwa postanowił jednogłośnie, w głosowaniu jawnym, zarekomendować Krajowej Radzie Sądownictwa na stanowisko sędziego Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w (...), ogłoszone w Monitorze Polskim z 2016 r., poz.1146, J. C.

W uzasadnieniu swojego stanowiska zespół wskazał, że podtrzymuje ocenę J. C. zawartą w uchwale Krajowej Rady Sądownictwa nr (...)/2017 z dnia 12 września 2017 r. Kandydatka ta, zdaniem zespołu, prezentuje wysoki poziom

merytoryczny, posiada bogate doświadczenie zawodowe, stopień naukowy doktora nauk prawnych, a obowiązki radcy prawnego z powodzeniem łączy z pracą naukową. Jest autorką licznych publikacji naukowych, m.in. z zakresu prawa administracyjnego. W ocenie zespołu jest ona lepszą niż B. W. kandydatką do objęcia urzędu sędziego Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w (...). W ocenie zespołu rozmowa przeprowadzona z J. C. w dniu 11 września 2017 r. potwierdziła, że jest ona lepiej przygotowana merytorycznie do orzekania w sądzie administracyjnym. Z rozmowy z B. W. wynika, że pomimo wzięcia udziału w konkursie na stanowisko sędziego w sądzie administracyjnym, nie miała Ona wiedzy odnośnie istotnej nowelizacji przepisów prawa administracyjnego, dotyczącej możliwości zrzeczenia się prawa do wniesienia odwołania od decyzji, wręcz myląc nową instytucję sprzeciwu z protestem, nieznajującym unormowania w procedurze administracyjnej. W trakcie rozmowy wskazała jedynie, że w sądzie cywilnym pierwszej i drugiej instancji stykała się z problematyką przepisów administracyjnych, odszkodowawczych i dotyczących wykupu nieruchomości.

Krajowa Rada Sądownictwa na posiedzeniu plenarnym w dniu 13 lipca 2018 r. odroczyła rozpatrzenie sprawy w przedmiocie przedstawienia wniosku o powołanie do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego w Wojewódzkim Sądzie Administracyjnym w (...), ogłoszonym w Monitorze Polskim z 2016 r., poz. 1146 i zaprosiła J. C. na rozmowę z zespołem członków Rady w dniu 23 lipca 2018 r. w celu wyjaśnienia, czy kandydatka zatrudniona na stanowisku radcy prawnego w Zarządzie Budynków Komunalnych w K. wykonywała obowiązki służbowe pozostające w związku z nieprawidłowościami ujawnionymi w tej jednostce organizacyjnej i czy może to mieć negatywny wpływ na ocenę jej kandydatury w ramach prowadzonego postępowania konkursowego. W dniu 23 lipca 2018 r. zespół członków Krajowej Rady Sądownictwa przeprowadził rozmowę z J. C.. Wyjaśniła Ona, że jest radcą prawnym w zespole radców prawnych na pełnym etacie w Zarządzie Budynków Komunalnych miasta K. Według jej wiedzy jedna osoba z Zarządu została zatrzymana, a później aresztowana. Nie była w stanie udzielić informacji, na podstawie jakich zarzutów zatrzymano tę osobę i podkreśliła, że sprawę zna jedynie z doniesień prasowych oraz, że nie brała udziału w żadnych czynnościach procesowych, których dotyczy ta sprawa. W pracy zajmuje się

zagadnieniami, które nie mają związku ze sprawą, w ramach której została aresztowana urzędniczka Zarządu Budynków Komunalnych w K. Po wysłuchaniu kandydatki, zespół ocenił, że materiały są wystarczające do zajęcia stanowiska w sprawie i postanowił jednogłośnie podtrzymać stanowisko z dnia 28 czerwca 2018 r. odnośnie rekomendacji J. C. na wolne stanowisko sędziego w Wojewódzkim Sądzie Administracyjnym w (...), które zostało ogłoszone w Monitorze Polskim z 2016 r., poz. 1146.

Krajowa Rada Sądownictwa stwierdziła, że kandydatki, biorące udział w konkursie, spełniają wymagania ustawowe określone w art. 6 § 1 p.u.s.a. Rada, podejmując uchwałę, kierowała się kryteriami wymienionymi w art. 35 ust. 2 u.KRS i uwzględniła uzyskane przez kandydatki oceny kwalifikacji, doświadczenie zawodowe, w tym doświadczenie w stosowaniu przepisów prawa, dorobek naukowy, opinie przełożonych, rekomendacje, publikacje i inne dokumenty dołączone do karty zgłoszenia, opinię Kolegium Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w (...) oraz ocenę Zgromadzenia Ogólnego Sędziów Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w (...).

Po wszechstronnym rozważeniu całokształtu okoliczności sprawy Krajowa Rada Sądownictwa uznała, że Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej zostanie przedstawiony wniosek o powołanie J. C. do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego w Wojewódzkim Sądzie Administracyjnym w (...). Rada podzieliła tym samym stanowisko zespołu z dnia 28 czerwca 2018 r., podtrzymane przez zespół w dniu 23 lipca 2018 r.

W dalszej części uzasadnienia uchwały opisano szczegółowo wykształcenie, dotychczasowy przebieg kariery zawodowej oraz osiągnięcia ww. kandydatek.

Przy podejmowaniu decyzji Krajowa Rada Sądownictwa kierowała się ocenami kwalifikacji oraz doświadczeniem zawodowymi i dorobkiem naukowym kandydatek.

Kandydatka przedstawiona do powołania zdobyła bogate doświadczenie zawodowe, związane z praktycznym stosowaniem przepisów prawa administracyjnego. Wyróżnia się, w ocenie Rady, wysokim poziomem wiedzy prawniczej w dziedzinie administracji publicznej, prawa administracyjnego i innych dziedzin prawa związanych z działalnością organów administracji publicznej.

Uzyskała ocenę kwalifikacji, z której wynika, że - pomimo młodego wieku - posiada zarówno dorobek naukowy, jak i doświadczenie w stosowaniu prawa administracyjnego, a przede wszystkim prezentuje wysoki poziom wiedzy merytorycznej z zakresu prawa budowlanego oraz planowania i zagospodarowania przestrzennego. Stale podnosi kwalifikacje zawodowe. Jest autorką publikacji związanych z prawem administracyjnym, w tym szeregu artykułów w prasie fachowej i opracowań dotyczących problematyki skarg na akty prawa miejscowego, ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, prawa budowlanego i prawa ochrony środowiska. Uzyskała stopień naukowy doktora nauk prawnych w zakresie prawa, na podstawie przedstawionej rozprawy doktorskiej z zakresu prawa administracyjnego. Ponadto, w sposób wyróżniający zaprezentowała się podczas rozmowy z zespołem Krajowej Rady Sądownictwa przeprowadzonej na podstawie art. 33 ust. 2 u.KRS, wykazując się umiejętnością płynnego poruszania się w tematyce prawa administracyjnego.

B. W. posiada wieloletnie doświadczenie orzecznicze w sądownictwie powszechnym i, jak wynika ze sporządzonej na użytek postępowania konkursowego oceny kwalifikacji, jest bardzo dobrym sędzią i wyróżniającą się kandydatką na stanowisko sędziego wojewódzkiego sądu administracyjnego. W ocenie sędziego oceniającego, kandydatka ta wypełnia również wymóg, zawarty w art. 6 § 1 pkt 6 p.u.s.a. - wyróżnia się wysokim poziomem wiedzy w dziedzinie administracji publicznej oraz prawa administracyjnego i innych dziedzin prawa związanych z działaniem organów administracji publicznej.

Rada przy wyborze kierowała się ustawowymi kryteriami, zawartymi w art. 35 ust. 2 u.KRS oraz badała stopień wypełniania przez kandydatki wymogu, zawartego w art. 6 § 1 pkt 6 p.u.s.a. Rada miała zatem na uwadze, że B. W. została oceniona wyróżniająco, w sporządzonej na użytek postępowania konkursowego ocenie kwalifikacji, oraz uzyskała wyższe niż J. C. poparcie Kolegium Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w (...) i Zgromadzenia Ogólnego Sędziów Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w (...). Posiada również dłuższe doświadczenie w pracy związanej ze stosowaniem przepisów prawa, gdyż orzekanie na stanowisku asesora sądowego rozpoczęła w 1994 r., podczas gdy J. C. pracę związaną ze stosowaniem przepisów prawa rozpoczęła dopiero w 2002 r.

Krajowa Rada Sądownictwa miała jednak na względzie, że postępowanie konkursowe na stanowisko sędziego w wojewódzkim sądzie administracyjnym ma charakter szczególny w stosunku do postępowań konkursowych na stanowiska w sądownictwie powszechnym z uwagi na treść art. 6 § 1 pkt 6 p.u.s.a. Z tego właśnie względu badaniu nie może podlegać jedynie staż pracy, ale również dziedzina, w której konkretny kandydat zdobył doświadczenie.

Rada uwzględniła oceny kwalifikacji, uzyskane przez kandydatki i uznała, że obie były co najmniej bardzo dobre, z tą różnicą, że w ocenie kwalifikacji J. C. wskazano, że prezentuje ona wysoki poziom wiedzy merytorycznej z zakresu prawa administracyjnego, a w ocenie kwalifikacji B. W., że jest ona wyróżniającą się kandydatką na stanowisko sędziego Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w (...).

Mając na uwadze doświadczenie zawodowe oraz dorobek naukowy J. C., Krajowa Rada Sądownictwa uznała, że jest Ona kandydatką spełniającą w wyższym stopniu kryterium doświadczenia zawodowego i wiedzy w dziedzinie administracji publicznej. Uzyskanie przez B. W. wyróżniającej oceny kwalifikacji nie mogło w tym wypadku mieć znaczenia przeważającego na korzyść tej kandydatki, z uwagi na zdecydowanie mniejsze doświadczenie w stosowaniu przepisów prawa administracyjnego oraz brak dorobku naukowego w tej dziedzinie.

Krajowa Rada Sądownictwa wzięła również pod uwagę oceny uzyskane przez kandydatki na dyplomach wyższych studiów prawnych oraz z egzaminów zawodowych.

Krajowa Rada Sądownictwa uwzględniła także poparcie Kolegium Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w (...) oraz Zgromadzenia Ogólnego Sędziów Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w (...).

Podczas posiedzenia Kolegium Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w (...) w dniu 12 czerwca 2017 r. - Kolegium jednogłośnie stwierdziło, że wszyscy kandydaci spełniają ustawowe kryteria wymagane od kandydata ubiegającego się o wolne stanowisko sędziego wojewódzkiego sądu administracyjnego - równocześnie jednogłośnie zarekomendowało Zgromadzeniu Ogólnemu Sędziów Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w (...), jako szczególnie wyróżniającą się pozytywnie, B. W.

Mając na uwadze wyjaśnienia, które zostały złożone przez Prezesa Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w (...) zgodnie z dyspozycją art. 25 § 1 pkt 2 p.u.s.a., Krajowa Rada Sądownictwa, na podstawie zapisów poczynionych w protokole z posiedzenia Kolegium w dniu 12 czerwca 2017 r., przyjęła, pomimo wyjaśnień złożonych przez Prezesa Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w (...), że Kolegium Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w (...) jednogłośnie pozytywnie zaopiniowało wszystkich kandydatów, jednocześnie jednogłośnie wyróżniając kandydaturę B. W.

Krajowa Rada Sądownictwa miała na uwadze, że Kolegium Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w (...), zgodnie z protokołem z posiedzenia w dniu 12 czerwca 2017 r., jednogłośnie stwierdziło, że wszyscy kandydaci biorący udział w niniejszym postępowaniu spełniają ustawowe kryteria, wymagane od kandydata ubiegającego się o wolne stanowisko sędziego wojewódzkiego sądu administracyjnego (w obecności siedmiu członków Kolegium) oraz fakt, że jedynie B. W. została jednogłośnie wyróżniona przez Kolegium.

Podczas posiedzenia Zgromadzenia Ogólnego Sędziów Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w (...) w dniu 19 czerwca 2017 r. na:

- J. C. oddano 8 głosów „za”, 14 głosów „przeciw”, przy 11 głosach „wstrzymujących się”,
- B. W. oddano 22 głosy „za”, 7 głosów „przeciw”, przy 4 głosach „wstrzymujących się”.

Dokonując wyboru J. C., Krajowa Rada Sądownictwa uwzględniła, że kandydatka ta uzyskała niższe poparcie zarówno Kolegium, jak i Zgromadzenia Ogólnego Sędziów Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w (...) niż B. W.. W konkluzji KRS stwierdziła, że o przedstawieniu Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej J. C. zdecydował całokształt okoliczności przedmiotowej sprawy, w szczególności oceniane łącznie: doświadczenie zawodowe kandydatki, jej działalność naukowa, wysoka ocena kwalifikacji oraz jej prezentacja na posiedzeniu zespołu Krajowej Rady Sądownictwa.

B. W. nie spełnia - w świetle zgromadzonych w sprawie materiałów - w wyższym stopniu, ocenianych łącznie, kryteriów wyboru, wymienionych w art. 35 ust. 2 u.KRS oraz w art. 6 § 1 pkt 6 p.u.s.a. Niniejsza procedura konkursowa

dotyczy tylko jednego stanowiska sędziowskiego, zatem Rada mogła dokonać wyboru tylko jednej osoby.

Powyższe okoliczności spowodowały, że w trakcie posiedzenia Krajowej Rady Sądownictwa w dniu 24 lipca 2018 r. na:

- J. C. oddano 17 głosów „za”, nie oddano głosów „przeciw”, przy 1 głosie „wstrzymującym się”, w rezultacie czego uzyskała Ona wymaganą bezwzględną większość głosów,

- B. W. oddano 1 głos „za”, nie oddano głosów „przeciw”, przy 17 głosach „wstrzymujących się”, w rezultacie czego nie uzyskała Ona wymaganej bezwzględnej większości głosów.

Odwołaniem z dnia 5 listopada 2018 r. Skarżąca B. W. wniosła o uchylenie uchwały w całości i przekazanie sprawy KRS do ponownego rozpoznania.

Zaskarżonej uchwale zarzuciła: naruszenie art. 33 ust. 1 i 2 u.KRS poprzez brak wszechstronnego rozważenia sprawy oraz sporządzenie uzasadnienia zaskarżonej uchwały w sposób uniemożliwiający jego kontrolę instancyjną; naruszenie art. 35 ust. 1 i 2 u.KRS poprzez niezastosowanie ustawowych kryteriów przy rozpoznawaniu wniosku Odwołującej się o powołanie na stanowisko Sędziego Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w (...) tj. przez dokonanie oceny kandydatury Odwołującej się z pominięciem kryteriów, o których mowa w tym przepisie; naruszenie art. 2, 32 i 60 Konstytucji w zw. z art. 35 u.KRS przez niezastosowanie przy ocenie kandydatów na stanowisko sędziego Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w (...) zasady równego dostępu do służby publicznej, równego traktowania, zakazu dyskryminacji oraz zasad demokratycznego państwa prawa urzeczywistniającego zasady sprawiedliwości społecznej, w wyniku czego kandydatura Odwołującej się nie została przedstawiona Prezydentowi RP do powołania.

W uzasadnieniu Skarżąca wskazała, że w przedmiotowej procedurze konkursowej niewłaściwie - odnośnie do rekomendowanej Kandydatki oraz Odwołującej się Rada oceniła określone w art. 35 ust. 2 u.KRS kryterium poparcia środowiska sędziowskiego (opinię Kolegium Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego oraz ocenę Zgromadzenia Ogólnego Sędziów Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego), w konsekwencji marginalizując znaczenie tego kryterium

ustawowego.

Odwołująca się uzyskała największe poparcie Zgromadzenia Ogólnego Sędziów Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego - 22 głosy „za” przy jedynie 7 „przeciw”, podczas gdy Kandydatka wybrana przez KRS jedynie 8 głosów „za” i aż 14 „przeciw”. Krajowa Rada Sądownictwa w uzasadnieniu uchwały wspomniała, iż wzięła pod uwagę także wyniki głosowania Zgromadzenia Ogólnego Sędziów Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w (...), jednakże nie wyjaśniła czy w ogóle i jakie znaczenie nadaje tak znacznemu poparciu środowiska sędziowskiego uzyskanemu przez Odwołującą się. W ocenie Skarżącej, Krajowa Rada Sądownictwa w sposób absolutnie dowolny zinterpretowała treść protokołu Kolegium Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w (...) zawierającego wyniki głosowania nad kandydatami. Treść protokołu była jasna i nie budziła wątpliwości co do faktu, że jedynie Odwołująca się uzyskała jednogłośnie poparcie Kolegium. Pozostali kandydaci uzyskali 0 głosów, Kolegium nie udzieliło im swojego poparcia. Zapisy protokołu są jednoznaczne i nie wymagały żadnych wyjaśnień. Taki sam zarzut Odwołująca się stawia interpretacji nadanej przez KRS treści wyjaśnień złożonych przez Prezesa Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w (...).

W ocenie Odwołującej się, KRS pominęła istotne dla sprawy okoliczności wynikające z posiadanej dokumentacji, tj. wyników głosowania przez Kolegium oraz Zgromadzenia Ogólnego Sędziów Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w (...), a także pominęła fakt, że Odwołująca się uzyskała zdecydowane poparcie środowiska sędziowskiego podczas, gdy rekomendowana Kandydatka takiego poparcia nie uzyskała oraz dokonała ustaleń sprzecznych ze zgromadzonym materiałem wyrażających się w uznaniu, że Kandydatka w stosunku, do której podjęto uchwałę o przedstawieniu jej kandydatury Prezydentowi RP z wnioskiem o powołanie do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego, została pozytywnie zaopiniowana przez Kolegium Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w (...).

Nie wyjaśniła też KRS dlaczego ustawowym kryteriom w postaci braku pozytywnego zaopiniowania przez Kolegium Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w (...) Kandydatki wskazanej przez KRS oraz zdecydowanie niższemu wynikowi, który uzyskała Kandydatka w głosowaniu przez Zgromadzenie

Ogólne Sędziów Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w (...) nie nadała żadnego znaczenia, skoro poparcie środowiska jest jednym z ustawowych kryterium, którym zobowiązana jest kierować się KRS. Krajowa Rada Sądownictwa nie wyjaśniła czy w ogóle i jaki wymiar nadała, bądź nie nadała wyróżniającej ocenie z wizytacji przeprowadzonej przez Wizytatora - Sędziego Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w (...) B. W., w kontekście faktu, iż Kandydatka wybrana przez KRS takiego wyróżnienia od Sędziego Wizytatora z zakresu prawa administracyjnego nie uzyskała. Kryterium przeprowadzonej wizytacji była przydatność kandydatów do orzekania w konkretnym sądzie - Wojewódzkim Sądzie Administracyjnym w (...), nie zaś ocena kandydata w ogóle. Nie wyjaśniła wreszcie KRS czy, i jakie znaczenie przy podejmowaniu decyzji, bądź nie, nadała dorobkowi orzeczniczemu Odwołującej się, obejmującemu 23 lata nienagannej służby sędziowskiej.

W ocenie Skarżącej, Krajowa Rada Sądownictwa wbrew zaleceniom Sądu Najwyższego zawartym w wyroku z dnia 15 marca 2018 r., sygn. akt III KRS 2/18 pominęła powyższe okoliczności, a oparła się głównie na całkowicie subiektywnym wrażeniu (takim jak umiejętność płynnego poruszania się w tematyce prawa administracyjnego), jakie J. C. wywarła w czasie rozmowy z zespołem członków Rady w dniu 11 września 2017 r.

Z uzasadnienia zaskarżonej uchwały nie wynika, aby elementem oceny przez KRS Odwołującej się były w ogóle wykazane w trakcie 23-letniej praktyki orzeczniczej w sądach powszechnych oraz w okresie sprawowania funkcji w organach sądów (przewodniczący wydziału) wysokie kwalifikacje i bardzo duże doświadczenie zawodowe Odwołującej się. Zdaniem Odwołującej się, Rada nie dokonała kompleksowej analizy materiału dotyczącego obu kandydatek, a następnie zestawienia przyjętych przez siebie ocen i kryteriów i ich porównania do obu kandydatur, lecz powyższe oceny i kryteria podkreśliła i uwypukliła w stosunku tylko do jednej - Kandydatki rekomendowanej. W zaistniałej sytuacji, oparcie rozstrzygnięcia na błędnych ustaleniach niezgodnych z materiałem dowodowym oraz na przesłance pozaustawowej, jaką jest autoprezentacja, bez rzeczywistego wyjaśnienia wszystkich okoliczności sprawy, narusza, w ocenie Skarżącej, art. 35 ust. 2 u.KRS.

Skarżąca wniosła o uchylenie zaskarżonej uchwały i przekazanie jej do ponownego rozpoznania Krajowej Radzie Sądownictwa.

Pismem z dnia 28 stycznia 2019 r. Rada wniosła o oddalenie odwołania w całości, jako pozbawionego uzasadnionych podstaw.

Odpowiedź na odwołanie wniosła także uczestniczka postępowania sędzia J. C. wskazując na bezzasadność odwołania.

Sąd Najwyższy zważył co następuje:

Zgodnie z art. 44 ust. 1 zdanie pierwsze u.KRS, uczestnik postępowania może odwołać się do Sądu Najwyższego z powodu sprzeczności uchwały Rady z prawem, o ile odrębne przepisy nie stanowią inaczej. Wynikające z tego przepisu prawo zaskarżenia uchwał Rady dotyczy zatem uchwał podejmowanych w sprawach należących do jej kompetencji, w tym w wymienionych w art. 3 ust. 1 pkt 1 u.KRS sprawach o rozpatrzenie i ocenę kandydatów do pełnienia urzędu na stanowiskach sędziów Sądu Najwyższego oraz stanowiskach sędziowskich w sądach powszechnych, sądach administracyjnych i sądach wojskowych. Ustanowienie trybu odwoławczego do Sądu Najwyższego od uchwał Rady sprawia, że przedmiot postępowania w kwestii oceny kandydata i przedstawienia wniosku o jego powołanie na stanowisko sędziego ma charakter sprawy w rozumieniu art. 45 ust. 1 Konstytucji RP, która powinna podlegać kontroli sądowej w zakresie właściwym tego rodzaju sprawom, tj. pod kątem legalności i przestrzegania stosownych procedur prawnych oraz poszanowania praw obywateli, w tym wynikających z art. 2, art. 32 ust. 1 i art. 60 Konstytucji RP, zasad równego dostępu do służby publicznej, równego traktowania oraz demokratycznego państwa prawa urzeczywistniającego zasady sprawiedliwości społecznej.

Nie ulega wątpliwości, że procedura wyboru kandydata na urząd sędziego przez Krajową Radę Sądownictwa ma charakter konkursowy, która ma wyłonić najlepszego kandydata. Z dotychczasowej jednolitej linii orzeczniczej wynika, że zakres kognicji Sądu Najwyższego w przedmiocie oceny uchwał Krajowej Rady Sądownictwa obejmuje wyłącznie badanie, czy uchwała nie pozostaje w sprzeczności z prawem. Natomiast Sąd Najwyższy nie ma kompetencji do merytorycznego oceniania sprawy rozstrzygniętej w uchwale (por. wyroki Sądu Najwyższego: z dnia 20 października 2009 r., III KRS 13/09; z dnia 5 sierpnia

2011 r., III KRS 10/11; z dnia 5 sierpnia 2011 r., III KRS 10/12; z dnia 12 lutego 2014 r., III KRS 1/14; z dnia 4 kwietnia 2013 r., III KRS 173/13; z dnia 4 kwietnia 2013 r., III KRS 172/13, z dnia 15 maja 2013 r., III KRS 197/13). Badaniu podlega zatem, co do zasady, jedynie procedura podjęcia uchwały, a nie przesłanki, które zadecydowały o jej treści. Oznacza to, że Sąd Najwyższy nie ma kompetencji do merytorycznego badania sprawy (m.in. wyroki Sądu Najwyższego: z dnia 13 lipca 2017 r., III KRS 17/17, LEX nr 2350660; z dnia 25 stycznia 2016 r., III KRS 88/15, LEX nr 2288965; z dnia 15 lipca 2015 r., III KRS 31/15, LEX nr 2288950; z dnia 27 sierpnia 2014 r., III KRS 36/14, LEX nr 1530788; z dnia 27 sierpnia 2014 r., III KRS 34/14, LEX nr 1530786; z dnia 26 kwietnia 2012 r., III KRS 8/12, LEX nr 1405297).

W przypadku zatem dochowania przez Radę procedur ustawowych, Sąd Najwyższy nie może dokonywać oceny dlaczego te, a nie inne kryteria, miały charakter decydujący o wyborze danej kandydatury. W szczególności, jeżeli w zakresie poszczególnych kryteriów i ich całościowej oceny poszczególni kandydaci nie wykazują różnic, które mogłyby uzasadniać przyjęcie naruszenia procedury lub przekroczenia granic swobodnego uznania (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 7 listopada 2016 r., III KRS 27/16), Sąd Najwyższy nie może zastępować KRS w wyborze najlepszych kandydatów, gdyż nie ma kompetencji do merytorycznego rozpatrywania kwalifikacji kandydata na sędziego (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 24 września 2014 r., III KRS 43/14).

Z dotychczasowego orzecznictwa Sądu Najwyższego wynika, że doświadczenie zawodowe stanowi podstawowe kryterium, jakie Krajowa Rada Sądownictwa powinna brać pod uwagę przy ocenie kandydatów na wolne stanowiska sędziowskie. Nie jest to jednak jedyne kryterium, jakie uwzględnia Rada podejmując decyzję o wyborze. Ponadto, żadne z kryteriów przyjętych przez KRS przy ocenie kandydatów do pełnienia urzędu sędziego nie ma charakteru przeważającego, a decyduje ocena całościowa wynikająca z łącznego zastosowania tych kryteriów (wyroki Sądu Najwyższego: z dnia 17 sierpnia 2010 r., III KRS 10/10; z dnia 27 sierpnia 2014 r., III KRS 36/14). W orzecznictwie Sądu Najwyższego utrwalone jest stanowisko że, jeżeli na stanowisko sędziowskie zgłosił się więcej niż jeden kandydat, Rada rozpatruje i ocenia wszystkie zgłoszone

kandydatury łącznie. Wyłonienie kandydata, który ma zostać przedstawiony do nominacji sędziowskiej nie ma cech bezpośredniej rywalizacji poszczególnych kandydatów między sobą. Nie chodzi o szczegółowe porównanie każdego z każdym, tak żeby ważne były cechy kandydata przedstawionego z każdym z tych, którzy nie przeszli procedury z pozytywnym skutkiem. Ostateczne stanowisko Rady, któremu daje wyraz uchwała, odzwierciedla sumę wielu cech każdego z kandydatów dającą obraz jednego, jako „najlepszego” ze wszystkich (wyroki Sądu Najwyższego: z dnia 5 września 2013 r., III KRS 212/13; z dnia 24 września 2014 r., III KRS 43/14, z dnia 15 maja 2013 r., III KRS 197/13). Sąd Najwyższy natomiast nie zastępuje Krajowej Rady Sądownictwa w jej kompetencjach do rozpatrzenia i oceny kandydatów do pełnienia urzędu sędziego, a zatem nie może przeprowadzać ponownej weryfikacji kwalifikacji profesjonalnych lub przydatności kandydata do pełnienia urzędu sędziego, gdyż nie ma uprawnień do merytorycznego weryfikowania spełnienia kryteriów dostępu do służby sędziowskiej wymaganych od kandydata na wolne stanowisko sędziego (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 10 grudnia 2014 r., III KRS 69/14, LEX nr 2288962).

Tym samym, ocena przydatności kandydata należy do Rady, a jeżeli została dokonana przy pomocy właściwych kryteriów i nie doszło do naruszenia przepisów postępowania mogących mieć wpływ na jego wynik, Sąd Najwyższy jedynie sprawdza, czy przy użyciu tych kryteriów Rada nie przekroczyła granic swobodnego uznania (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 13 lipca 2012 r., III KRS 17/12). W konsekwencji KRS może wyżej ocenić tych kandydatów, którzy mając krótszy łączny staż wykonywania obowiązków zawodowych od innych kandydatów, przez dłuższy okres czasu wykonywali prace i zadania istotne z punktu widzenia wykonywania obowiązków sędziowskich. Rada może także różnicować ocenę kandydatów w zależności od charakteru i wagi doświadczenia zawodowego istotnego dla pełnienia urzędu sędziego, wynikającego z wykonywania prac o różnym ciężarze gatunkowym oraz w różnych instytucjach wymiaru sprawiedliwości.

Przenosząc te ogólne uwagi na grunt rozpoznawanej sprawy, należy stwierdzić, że Krajowa Rada Sądownictwa, rozpatrując i oceniając kandydatury zgłoszone na wolne stanowisko sędziowskie w WSA w (...), dysponowała obszerną

dokumentacją dotyczącą poszczególnych osób biorących udział w konkursie.

Z treści uzasadnienia uchwały wynika, że podejmując uchwałę Rada kierowała się przede wszystkim ocenami kwalifikacyjnymi oraz doświadczeniem zawodowym kandydatów i w tym zakresie dysponowała całościową wiedzą o przebiegu ścieżki zawodowej Odwołującej się i pozostałych kandydatów.

Uzasadnienie zaskarżonej uchwały oraz dokumenty obrazujące przebieg postępowania przed Radą pozwalają przyjąć, że rozstrzygnięcie, które zapadło w kwestionowanej uchwale, zostało podjęte nie tylko po wszechstronnym rozważeniu całości zgromadzonego materiału dowodowego, ale także z zachowaniem prawidłowego toku postępowania przed Radą i po uwzględnieniu przez Radę wszystkich ustawowych kryteriów oceny uczestniczących w tym postępowaniu kandydatów. W szczególności Sąd Najwyższy nie widzi podstaw do stwierdzenia, że Krajowa Rada Sądownictwa kierowała się przy odmowie przedstawienia kandydatury odwołującej się Prezydentowi RP niejednolitymi kryteriami lub że pominęła część kryteriów.

Za niezasadne należy uznać, podnoszone w kontekście art. 33 ust. 1 i 2 u.KRS, zarzuty Skarżącej, że Rada dokonała rozpatrzenia i oceny jej kandydatury, bez wszechstronnego rozważenia wszystkich okoliczności sprawy, z pominięciem całości zgromadzonej dokumentacji. Wykonując kompetencję rozpatrzenia i oceny kandydatury Skarżącej (art. 3 ust. 1 pkt 1 u.KRS) oraz obowiązek wszechstronnego rozważenia okoliczności sprawy w zakresie wynikającym ze wskazań Sądu Najwyższego (art. 33 ust. 1 u.KRS) i na podstawie kryteriów uznanych za najistotniejsze w postępowaniu konkursowym (art. 35 ust. 2 u.KRS), Rada dokonała - w procedurze głosowania - oceny jej kandydatury, bez przekroczenia granic przysługującego jej swobodnego uznania. Oceny tej nie może podważyć przeciwstawienie jej przez Skarżącą własnej oceny, opartej na tym samym materiale, jednakże przy odmiennych wnioskach z niego wyprowadzonych, gdyż ta należy do wyłącznej kompetencji Rady. Co jednak szczególnie istotne, poparcie udzielone Odwołującej się przez środowisko sędziowskie jest tylko jednym z kryteriów oceny kandydatów na stanowiska sędziowskie, zatem nie może być uznane za kryterium decydujące o wyborze konkretnego kandydata (por. wyroki Sądu Najwyższego: z dnia 17 sierpnia 2010 r., III KRS 10/10; z dnia 27 sierpnia

2014 r., III KRS 36/14). Uchwała jednocześnie nie narusza art. 33 ust. 2 u.KRS, bowiem z treści tego przepisu wynika, że w uzasadnionych przypadkach Rada może żądać osobistego stawienia uczestnika postępowania lub złożenia przez niego pisemnych wyjaśnień, a także uzupełnienia materiałów sprawy. Tym samym, oparcie rozstrzygnięcia na wyjaśnieniach uczestników postępowania, jeżeli zostały złożone, stanowi jedną z podstaw wszechstronnego rozważenia sprawy. Krajowa Rada Sądownictwa uwzględniła i rozważyła okoliczności, których pominięcie zarzuca się w odwołaniu, w tym wyróżniającą ocenę sędziego wizytatora, wyższe niż kandydatka wskazana do powołania poparcie Zgromadzenia Ogólnego Sędziów WSA w (...), wyróżnienie przez Kolegium tego Sądu, jak też dłuższy staż pracy. Krajowa Rada Sądownictwa wykazała przy tym wprost, które kryteria przeważały za wyborem kandydatki J. C. dokonany w zaskarżonej uchwale. Podkreślono, że „postępowanie konkursowe na stanowisko sędziego w wojewódzkim sądzie administracyjnym ma charakter szczególny w stosunku do postępowań konkursowych na stanowiska w sądownictwie powszechnym z uwagi na treść art. 6 § 1 pkt 6 p.u.s.a. Z tego właśnie względu badaniu nie może podlegać jedynie staż pracy, ale również dziedzina, w której konkretny kandydat zdobył doświadczenie”. Dla oceny tej przesłanki miało zatem istotne znaczenie zdobycie przez kandydatkę wskazaną do powołania, wiedzy naukowej z szeroko rozumianego prawa administracyjnego, wykonywanie przez nią pracy związanej ze stosowaniem prawa administracyjnego przez całe jej życie zawodowe, liczone od ukończenia wyższych studiów prawniczych, praca naukowa związana z prawem administracyjnym, której przejawem jest rozprawa doktorska pt. „Prawo do sądu w prawie administracyjnym”, a także dorobek publikacyjny.

Z kolei art. 42 ust. 1 u.KRS stanowi, że uchwały Rady w sprawach indywidualnych wymagają uzasadnienia, jednakże nie określa wymaganej treści tego uzasadnienia. W orzecznictwie Sądu Najwyższego podnosi się, że celem uzasadnienia uchwały w indywidualnej sprawie jest przedstawienie przesłanek, którymi kierowała się Rada podejmując rozstrzygnięcie zawarte w uchwale i wykazanie, że uchwała została podjęta po wszechstronnym rozważeniu okoliczności sprawy (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 4 kwietnia 2013 r., III KRS 172/13, niepublikowany i orzeczenia w nim powołane). Uzasadnienie

zaskarżonej uchwały spełnia te wymagania i pozwala na prześledzenie toku wyłaniania przez Radę zwycięzcy konkursu oraz poznanie argumentów, którymi kierowała się KRS dokonując tego wyboru. Uzasadnienie uchwały nie może być powtórzeniem całego zgromadzonego materiału sprawy (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 26 stycznia 2017 r., III KRS 37/16, LEX nr 2258029).

Z tej przyczyny subiektywne poczucie pokrzywdzenia kandydata do objęcia wolnego stanowiska sędziego nie może stanowić usprawiedliwionej podstawy odwołania od uchwały KRS o nieprzedstawieniu Prezydentowi RP wniosku o powołanie na wakujące stanowisko sędziowskie, jeżeli odwołujący się nie sformułował uzasadnionych zarzutów, które potwierdzałyby rzeczywiste stosowanie wobec jego kandydatury nierównych lub dyskryminujących go kryteriów dostępu do wakujących stanowisk sędziowskich w porównaniu do innych kandydatur zgłoszonych w tej samej procedurze konkursowej (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 21 sierpnia 2012 r., III KRS 21/12, LexPolonica nr 6202466). Weryfikacja kwalifikacji poszczególnych kandydatów ubiegających się o stanowiska sędziowskie należy wyłącznie do Rady, a podstaw do twierdzenia, że zostały przekroczone granice swobodnego uznania, nie mogą stanowić odmienne - z natury subiektywne - zapatrywania w odniesieniu do własnych osiągnięć, walorów i przymiotów.

Nie zostały wreszcie naruszone zaskarżoną uchwałą art. 2, 32, 60 Konstytucji RP. Przedmiotem ochrony wynikającej z tych przepisów jest przede wszystkim formalny aspekt dostępu do służby, a więc związany z przestrzeganiem jednolitych kryteriów i procedur postępowania, a nie sama ocena kwalifikacji, czy też wiarygodności danej osoby z punktu widzenia kryteriów stosowanych w ramach tego postępowania. Dokonywana przez Sąd Najwyższy kontrola sądowa nie stwarza natomiast podstaw do wkraczania w zakres kompetencji KRS w tych kwestiach. Jak to już również wyżej podniesiono, Sąd Najwyższy nie ma kompetencji do merytorycznego rozpatrywania kwalifikacji kandydata na sędziego (a tym bardziej jego kontrkandydatów).

Z powyższych względów odwołanie - wobec niewykazania sprzeczności zaskarżonej uchwały z prawem - podlega oddaleniu na podstawie art. 398¹⁴ k.p.c. w związku z art. 44 ust. 3 ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa.

